

Arbeid irt 80%-norm (art 2: definitie postbezorger, art 8)

Definities artikel 2:

k. postbezorger: een ieder die in opdracht van een postvervoerbedrijf of met instemming van een postvervoerbedrijf voor dat postvervoerbedrijf brieven, geadresseerde tijdschriften en geadresseerde dagbladen op afzonderlijke adressen *in postbussen of in andere voorzieningen die bestemd zijn voor de aanbidding van voor de gebruikers daarvan bestemde poststukken aanbiedt; aflevert;*

-Commentaar vakorganisaties

De vakorganisaties zijn tegen de aanpassing van de definitie van postbezorger. De kerntaak van de postbezorger is het afleveren van fysieke brieven, geadresseerde tijdschriften en geadresseerde dagbladen op afzonderlijke fysieke adressen.

De aanpassing van de definitie tast de handhaafbaarheid van het Tijdelijk Besluit Postbezorgers aan, dat als doel heeft dat postbezorgers zoveel mogelijk werken onder een arbeidsovereenkomst. Dit is nodig om normale cao-onderhandelingen in de sector te bereiken, zodat er een level playing field komt op het gebied van de arbeidsvoorwaarden en de race to the bottom wordt gestopt.

Het onduidelijk maken van de definitie van postbezorger brengt direct schade toe aan het kunnen handhaven van het Tijdelijk Besluit Postbezorgers.

De voorgestelde definitie suggereert immers dat personen, die zich bezig houden met inscannen of digitaal posten van documenten, ook "postbezorgers" zijn. Dan is het volstrekt onduidelijk geworden wie tot de groep behoort, terwijl een postbezorger iemand is die door de straten loopt om geadresseerde post in brievenbussen te deponeren.

In de 10 jaar durende strijd om iets te realiseren t.a.v. het kunnen behouden van de arbeidsovereenkomst als gewenste en dominante werkvorm in de postsector is gezocht naar het gemeenschappelijke om ontduiking van de regelgeving tegen te gaan. Het feit dat een postbezorger ook sorteert of de gasmeter controleert doet er niet aan af dat het een postbezorger blijft, die dus recht heeft op een normale arbeidsovereenkomst.

Als een definitie onduidelijk wordt zal een toezichthouder ongetwijfeld zeggen dat er niet te handhaven valt en dan spannen we het paard achter de wagen.

Dat laatste ook tegen de achtergrond dat er volgens onze informatie nauwelijks sprake is van handhaving, waarover we ons grote zorgen maken.

De conclusie is daarom dat het behouden van de bestaande definitie van groot belang is voor het kunnen realiseren van fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden in de postsector.

Artikel 8:

Commentaar vakorganisaties

De vakorganisaties steunen de wijziging van artikel 8 om het direct in dienst nemen te bevorderen en om uitzendovereenkomsten met mensen met een arbeidsbeperking ook mee te laten tellen voor de 80% norm. De inzet van mensen met een arbeidsbeperking mag niet worden tegengewerkt. Ook is het van belang om verder geen constructies toe te laten, die het instellen en handhaven van arbeidsovereenkomsten in de postmarkt in de weg staan.

De vakorganisaties betreuren het overigens dat er te weinig werk wordt gemaakt van de handhaving van het Tijdelijk Besluit Postbezorgers met de 80% regel. Het zou ook beter zijn om het toezicht hiervante verplaatsen van de ACM naar de Inspectie SZW. Voor de ACM is dit immers een wezensvreemd element, omdat de kerntaak van deze toezichthouder marktordening en mededinging betreft, zoals ACM ook meermalen zelf heeft aangegeven. Het handhaven van regelgeving ter bescherming van werknemers is de kerntaak van de Inspectie SZW; dus zijn zij naar ons oordeel hier de aangewezen toezichthouder.

Het effect van technologie neutraliteit op werkgelegenheid (Tekst MvT, art 2: definitie postvervoer)

Artikel 2

c. postvervoer: het geheel van handelingen dat bedrijfsmatig wordt verricht teneinde poststukken aan te bieden;

Commentaar vakorganisaties

In artikel 2 onder c, kan de nieuwe formulering "aanbieden" meer ruimte bieden voor het gebruik maken van nieuwe technieken om in bepaalde situaties goede service-oplossingen te vinden. Het is wel belangrijk dat deze invalshoek er niet toe leidt dat de basis van de dienstverlening: de bezorging of aflevering van fysieke postzendingen op fysieke adressen, wordt aangetast. Een eenzijdige gerichtheid op kostenbesparing kan hier namelijk wel toe leiden met alle werkgelegenheidseffecten van dien.,

Het is daarom naar ons oordeel belangrijk om het begrip "afleveren" in de definitie te handhaven en (bijvoorbeeld in de MvT) duidelijk te maken dat "aanbieden" geen alternatief is maar aanvullende oplossingen in bijzonder situaties mogelijk wil maken.

Aanpassing UPD ter vermijding van subsidies:

A. Ontbreken subsidiemogelijkheid ("nettokostenregeling")

In de Memorie van Toelichting staat (hoofdstuk 2.2):

In de komende jaren zal het prijsniveau van de UPD naar verwachting verder stijgen vanwege een

voortdurend volumeverlies. Om die stijging te kunnen beperken zullen op termijn vaker afwegingen gemaakt moeten worden ten aanzien van versoering van het voorzieningsniveau. [...] Door deze wijzigingen wordt bereikt dat kostenbesparingen gelijke tred kunnen houden met de veranderende vraag, of dat er tijdig kan worden ingegrepen. Hierdoor kan de continuïteit van de dienstverlening worden geborgd zonder dat de belastingbetaler hoeft bij te springen.

Commentaar vakorganisaties

Het huidige voorstel kent geen regeling om de UPD-dienstverlener te compenseren voor eventuele verliezen op de UPD. Sterker nog: de tendens is om dit door versnelde versoering van de UPD voor altijd uit te sluiten.

Dit heeft echter als groot gevaar in zich dat de UPD door te harde en te snelle ingrepen voor de gebruiker irrelevant kan worden en dat de marktvraag nog verder en versneld instort; met grote effecten voor de werkgelegenheid.

Het is duidelijk dat door consolidatie een positief rendement van de UPD zo lang mogelijk in stand zal blijven, maar het is gevaarlijk om op geen enkele manier te voorzien in een netto-kosten regeling.

Dit laatste zowel vanwege het in stand houden van een dienstverlening, waar klanten gebruik van willen maken, als dus de werkgelegenheid of de sociaal verantwoorde afbouw daarvan. Het vormgeven en aanpassen van de UPD hoort een bewuste politieke en publieke afweging te zijn en niet een niet besproken uitkomst van een stilzwijgend voortgaande besparingsoperatie.

De vakbonden roepen daarom op om een bepaling in de wet op te nemen, waardoor bij een efficiënte, lees geconsolideerde bezorging, toch een nettokostenregeling mogelijk is als in een publiek debat af te wegen alternatief voor of optie naast versoering van de UPD.

- B. Art 16: effect verplaatsing eis 5/ 6 dagen collecteren en bezorgen van Wet naar lagere regelgeving voor de werkgelegenheid

Artikel 16

Commentaar vakorganisaties

De vakbonden zijn tegen het verplaatsen van de eisen v.w.b. het verplichte aantal bezorgdagen uit de Postwet (artikel 16 lid 5) naar de lagere regelgeving. Hiermee is direct werkgelegenheid gemoeid en dit vereist een bewuste afweging van de volksvertegenwoordiging, waarbij ook het werkgelegenheidsaspect mag meetellen. Die bewuste afweging vindt alleen plaats als dit criterium in de wet staat en als de wijzigingen via een wetswijziging tot stand komen.

Het gaat hier weer om de relevantie van de postdienstverlening. Door het eventueel loskoppelen van de 24-uurs of "overnight" service van de UPD – want dat is wat hier achter zit - kan het gebeuren dat de postdiensten voor gebruikers niet of minder relevant worden. Als dat gebeurt onttaard een bezuiniging in een implosie van de vraag, zoals in Denemarken is gebeurd. Ook dat heeft dramatische gevolgen voor de werkgelegenheid of het sociaal verantwoord kunnen afbouwen daarvan.

Door de bepaling in de Postwet te houden, is er meer ruimte voor een zorgvuldige en publieke totaalafweging, waarin ook werkgelegenheidsaspecten aan bod kunnen komen.

Toegang (art 9)

Het artikel 9 a t m g (de AMM-regulering) verdwijnt en er komt een nieuw lichter toegangsregime.

Het nieuwe artikel 9 gaat over de toegang voor postvervoerders; de uitwerking is echter in hoge mate afhankelijk van nog uit te werken AMvB's (lagere regelgeving).

-Commentaar vakorganisaties

De vakbonden kunnen zich zeer wel vinden in de aanpassing van artikel 9 en het schrappen van de aanmerkelijke Markmacht Regulering (artikel 13 a t m g). Hierbij wordt immers het ten koste van alles stimuleren van netwerkconcurrentie in een krimpende markt verlaten. Dit vormde de hoofdoorzaak van de voortgaande concurrentie op arbeidsvoorwaarden, de instabiliteit en de te hoge reorganisatiedruk.

Omdat voor artikel 9 veel is neergelegd in nog uit te werken lagere regelgeving, wordt die met spanning afgewacht. Aangenomen wordt dat ook deze ter consultatie wordt voorgelegd.

Eindgebruikersbescherming (art 36a)

Artikel 36a

Commentaar vakorganisaties

De vakbonden snappen dat consolidatie kan betekenen dat de prijsvorming onder druk kan komen te staan en dat eindgebruikers beschermd moeten worden. Onze verwachting is het beëindigen van de moordende concurrentie in deze snel krimpende markt goed is voor de arbeidsvoorwaarden en de stabiliteit van de werkgelegenheid. De bonden kunnen zich vinden in deze eindgebruikers bescherming. Wel moet ervoor worden gewaakt dat deze een redelijke loonvorming niet in de weg staan.